Ч. 102. Львів, субота дня 9. (22.) мая 1909. Річник XIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
з Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів, або 12 рублів; з висилкою двічи в тижни $5^1/_2$ доляра, або 10 рублів; з висилкою що суботи $4^1/_2$ доляра, або 9 рублів.
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ма вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановкх псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^1/_2$ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« при ул. Оссолїньских ч. 11. (партер) (фронт від ул. Тихої). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.—
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

„Генерал-губернатор подяремной Руси“.

(+) Наші галицкі москвичі (або як часть польского дневникарства протекцийно називає, Starorusini), виробили вже в своїх кругах право горожаньства для терміну »подяремная Русь«, яким они означають заселені Русинами землї в Австрийско-угорскій монархії, а передовсім Галичину і для терміну »державная Русь«, під котрим розуміють Росию. Вже сама назва »подяремная Русь« насуває гадку визволеня її з того мнимого ярма, а кудиб по думцї наших москвичів мала она попасти ся, прилучити — се бажанє містить ся у відомих словах щоби „всѣ славянскія ручьи соллють ся въ русскомъ морѣ“ значить, обєдинять ся з Росиєю. Ся обєдинительна ідея є проґрамою наших москвичів. На разї говорять они про культурне обєдиненє, котре є лише вивіскою, за якою криє ся бажанє зілляти ся »въ русскомъ морѣ«.

Новим доказом сего бажаня є „паломництво“ чи там поїздка „Карпаторуссовъ“ під проводом дотеперішнього коломийского амбасадора a in spe »генералъ-губернатора« нинїшної „подяремной Руси“ Дудикевича на Гоголївский ювілей в Петербург. »Карпаторусскихъ“ паломників, що приїхали даровими білетами зелїзничими, витали урядово голова городский, представники »Славянскаго благотворительнаго Общества«, між ними і ґр. Бобринский і инші достойники та угостивши їх бенкетом, дали їм безплатне уміщенє. Підчас бенкету за шампаньским розвязали ся язики, розгоріли ся почуваня обєдинительні до »бельокаменной матушкі Маскви«, і понеслись численні тоасти, між котрими російскі дневники особливше значінє прикладають до промови д ра Дудикевича.

Вправдї зазначують дневники, що сї промови були виголошені в довірочнім кружку, отже не подають дословної їх основи, але в них звенїла дуже виразно обєдинительна нута з горячим бажанєм »освобожденія подяремной Руси«.

А цїлій сїй поїздцї »карпаторусскихъ« паломників додала високополїтичного значіня їх прогулька до Кронштаду, де звідали они могилу Мих. Качковского і де їх вже офіцияльні витали представники умундуровані, комендант твердинї, адмірал фльоти і ин. виголошували до них офіцияльні промови.

Коли ще хтонебудь мав якісь сумнїви що до становища і змагань наших галицких москвичів, то найновійше паломництво їх під проводом Дудикевича, котрий грав на такій примирительній струнї старорусько-польскій в краєвім соймі на останній сесиї, то тепер уже всї ті сумнїви розвіяли ся, а кождому буде ясно зрозумілим, з ким маємо тут дїло. Петербурске паломництво є несхитним сего доказом — et haec meminisse iuvabit!

Який був вислїд шкільної анкети?

(△) Деякі часописи а навіть деякі члени скликаної Радою шк. кр. шкільної анкети віднесли ся були вже наперед з великою зневірою до неї, мов би то Рада шк. кр. з гори мала намір убити цїлу справу, не допустити до свобідної розправи над питанєм двотиповости шкіл, а висуненєм сеї одної справи двотиповости і конкретним формулованєм дотичних питань бажала виключити всї инші справи і обмежити членів анкети в свобіднім виповнюваню своїх домагань і поглядів. У висуненю одної справи двотиповости шкіл замісць покликаня широкої анкети що до всїх питань відносних до народного шкільництва як їх орґанїзациї, плянів наук, книжок, будови шкіл, адміністрациї і т. д. добачала часть дневникарства звихненє самої ідеї шкільної анкети, вимаганої кр. соймом. Задля того на самім початку нарад посол Томашевский бажав з формального становища виточити всї такі закиди, щоби довести до відроченя, а тим самим і до ударемненя анкети.

Але як небудь анкета мала приступити відразу по черзї до обговорюваня поданих їй конкретних питань, намісник лишив повну свободу бесїдникам, котрі перевели в дійсности загальну розправу над тими питанями, котра виповнила не тілько обидва довгі засїданя дня 14. мая (перед полуднем і пополудни) але перетягнула ся навіть на ранїшне засїданє дня 15. мая. Розправа обертала ся около головного питаня про одноцїлий, оден тип народних шкіл а дуже переважна більшість була вельми остра і настроєна проти двотиповости народ. шкіл і домагала ся рішучого привернення одно-типовости і одноцїлости давного одноцїлого пляну наук, а голосний заміт проти двотиповости був сей, що школи сїльского типу не дають потрібного формального образованя і такого засобу відомостий, щоби молодїж з тих шкіл могла свобідно і без перепони переходити до заводових (промислових, торгових і т. п) або й середних шкіл.

Підношено також заміт, неначеб плян наук і відповідна сему постанова краєв шкільн. закона вимагали, щоби народна школа була якоюсь заводовою школою для образованя в сїльскім господарстві (сей заміт підносили головно члени анкети, що походили з міст), а дивним дивом представник хлїборобства п. Целецкий жалував ся з одного боку на слабе підготовленє в нар. школї до хлїборобского заводу, навіть на недостачу вщіплюваня залюбованя в тім заводї, а з другого боку вимагав основнїйшого формального підготовленя молодежи.

Тимчасом в загальній розправі многі бесїдники признали зовсїм щиро і зазначили се, що і перед введенєм нових плянів з 1893 року були два типи в наших народних школах, лише тим типам давнїйше не надавано назв низшого і висшого, (що разило не тілько учителїв, але й суспільність, як ми се вже в першій нашій статї зазначили) або назв сїльского і мійского типу. І обидва рускі посли др. К. Левицкий і др. Макух (яко члени соймової комісиї шкільної) заявили ся рішучо проти двотиповости і клали велику вагу на підготовленє молодежи до середних шкіл, отже, тим самим вимагали більше формального підготовленя молодежи.

Розправа переведена в тім напрямі виявила, що тут є до певної міри непорозуміне і незрозуміне плянів наук для народ. шкіл, що народна школа (іменно на щоденній науцї) не має зовсїм задачі образувати заводових сїльских господарів, бо се і то лише в малій мірі дасть ся осягнути на доповняючій науцї, хоч і тут ще молодїж не зовсїм дозріла віком і розвитком до заводової науки, а щоденна наука в народній школї розвиває умову вдачу молодежи на основі того окруженя, серед якого жиє сїльска або маломійска молодїж, як знов в мійских школах звертає ся більше бачність молодежи на те окруженє і ті заводи, серед яких она там живе.

Отсе і було причиною, що Рада шк. кр. завела в польских читанках двоякий тип т. зв. Szkółki, для шкіл сїльского типу і Czytanki, для мійского типу, як небудь в шкілках дещо находимо і про житє і занятя селян, мішан і ремісників і т. п., а навпаки в читанках про побут селян. Задля того було навіть можливо завести тимчасово в мійских школах польских в другій клясї книжку Szkółka сїльского типу, хоч др. Адам витикав се Радї шк. кр. яко непослїдовність.

Анкета заявляла ся переважно за одним типом шкільних читанок, хоч, як се виказав радн. двору Барановский, в нїмецких школах в західних краях австрийских, де є одна викладна мова, є аж три типи шкіл і читанок, Lesebuch für dreiklassige, für fünfklassige i für achtklassige Volksschulen.

Розправа в тім предметї довела до того, що анкета заявила ся за більшим натиском на науку граматики, вправдї принагідною (без окремого підручника), але систематичною єї наукою. І дивним дивом, коли давнїйше в соймі піднимано на глум, що народ. школи вчать лише граматики, а не дають потрібних для хлїборобів відомостий молодежи (сего домагав ся свого часу також рішучо пок. пос. Качала), то тепер члени шкільної комісиї соймової — навіть п. Целецкий довели до того, що більшу вагу паложено на формальне підготовленє а між тим і на науку граматики.

(Конець буде).

Радикальний рух в нашім народі і як єго поборювати.

(Дальше).

Невдоволений редактор, бо єго труд пійшов на марно, невдоволені пренумератори — бо пропали їх гроші. Невдоволені і ті, що складали а ще гірше, що збирали гроші на початок, бо мовляв, як показати ся межи тих людий, від ко-

трих брали гроші. Загальна байдужність, а що гірше огірченє всїх на всїх, яке дістає свій вираз в статях подібних, як висше згадана „Що нам робити?“

А як инакше булаб виглядала та „Основа“, колиб її була взяла в руки спілка видавнича на удїлах, навіть не великих приміром по 20 К.

Тисяч членів робить вже 20.000 К. Правда, сего не можна зібрати анї за день анї за тиждень. Не зробить сего анї оден чоловік анї два. Та одначе певно, що в протягу ½ року сьвященики, братства і инші прихильні люди зложилиб ту квоту, не яко дарунок, але яко удїли, за котрі надїють ся ще зиску, як не грішми то хоть кількома книжочками, або і зниженою цїною самої часописи.

Задоволені і люди, бо не дають гроший на пропавше, задоволені і редактори, бо відразу часопись стоїть на певних ногах і не потребують журитись о завтра. Є і користь моральна, бо ідея ширить ся і єднає собі що раз більше прихильників та робітників. І певно що так, бо тодї кождий член спілки не тілько читачом а є і аґентом та кольпортером видавництва, бож се вже і єго власний інтерес розшируванє видавництва.

О скілько більше така спілка видавнича може розвинути свою дїяльність при видавництві брошур і книжок і при зорґанїзованю їх кольпортажі, здаєсь, не потреба доказувати. Кождий сьвященик може бути аґентом, кожда закристия книгарнею, а кождий дяк книгопродавцем. А молодїж шкільна, хоть би богослови, кілько екземплярів книжок і брошур моглаб розкинути межи нарід, коли розїдуть ся на сьвята і вакациї. Пригадую собі добре ті часи, коли молодїж шкільна сотками розвозила по селах книжочки „Просьвіти“, а по фериях віддавала гроші Товариству.

Знаю сам се з досьвіду, бо і я їх розвозив, а і нинї богато брошур іде тою дорогою в найнедоступнїйші сторони нашого краю, ба і за границю.

Знаю се допевна, що і латиньскі видавництва так розходять ся тисячами, а в костельних закристиях не тілько книжки але і рожанцї, чотки та медалики розповсюджують ся, а декотрі латиньскі сьвященики навіть мають з сего значні річні доходи.

Ясно, що всего можна доконати, коли тільки знайдуть ся люди, що уміло зорґанїзують і енерґічно поведуть дїло.

Каже шан. дописуватель Я. Л., що знайде ся кому писати, та нема кому читати! Дїйсно так! Але чому? Причина в тім та, що лекше написати заводову учену книжку, як добру популярну брошуру, або часопись. Бо тут не тілько треба знаня самого предмету, о котрім ся пише, але ще в більшій мірі треба знати уровень інтелїґенциї тих, для котрих пише ся, треба мати дар легкого представленя більше образового, як ученого, більше промовляючого до серця, до чувства як до розуму, треба добре пізнати сьвітогляд своїх читачів, щоби знайти спосіб подавати в своїх письмах читачам не тілько здорову але і легко стравну поживу. Бо инакше може вийти таке, як з тою проповідию, що мовляв „єґомость дуже файно тримали проповідь, але що говорили, то най вже сусїд скаже, бо я не закмітив добре“.

Не хочу сим сказати, що нинїшні релїґійні популярні видавництва цїлком не відповідають своїй цїли і застерігаю ся против такого закиду, правдою однак є, що многі популярні книжочки, котрими інтелїґентні люди одушевляють ся, прості люди по перечитаню одної картки кидають і не то що не купують, але навіть не хочуть взяти в руки.

(Конець буде).

Допись з Бродів.

Від часу, як московский штаб у Львові видав пароль нищити все, що не має марки істинно-русскої, почались на приказ той змаганя бродских істинно-русских з о. Ютьом Сух. на чолї; відобрати, або розбити інституцию фінансову „Самопомич“ в Бродах, яка власне завдяки лиш муравлиній, безкорисній працї бродских Українців зросла в тім роцї до мілїонового обороту і поверх тисяча членів.

Щоби свою цїль осягнути, минулого року ватага хулїґанів під проводом висше названого ватажка та кількох фільварецких та смоленьских селян впала на салю, де почались відбувати загальні, річні збори „Самопомочи“.

В часї зборів показалось, що з поміж увійшовших людий є лише мала часть членів, а прочі, то звичайні істинно-русскі босяки і бродяги, яких русско-народная орґанїзация на то стягнула, щоби збори розбити. Предсїдатель зборів зажадав, щоби нечлени салю опустили або вилеґітимувались книжочками удїловими. Ті знаючи, що коли прийдеть ся опустити нечленам салю, то остануть в меншости, підняли страшний крик, та трозячи в сторону управи товариства киями і батогами, які з собою принесли, кидали слова ординарної лайки та брутальної клевети. Немогучи наклонити нечленів до опущеня зборів, змушений був предсїдатель збори розвязати, і на салї полишились, коли наші члени вийшли, лиш істинно-русскі члени, а більше нечленів. Вибрали собі предсїдателя г. Онуфрова, учителя з Бродів, секретаря, словом цїле віче касове.

На тім вічу дали волю своїй широкій натурі, виражаючи всїм несвоїм погорду і презрінє, вибрали Раду і дирекцию з самих своїх та повні надїй і ситі побідою, розтрубіли по своїх часописях, що ось то „Самопоміч“ вже в русских руках. Радість однак тревала коротко. Суд відкинув ухвалу їх віча (а не зборів Самопомочи); а крикуни подіставали по 14 діб арешту за ударемненє зборів. Сего року знов розписали по »Галичанинї«, »Слові« та »Руси« поклик, щоби вже раз скінчити з Українцями, щоби „Самопоміч“ перейшла в русскії руки. Відбувались наради, совіщанія, їздили емісарі на провінцию, аґітували за тим, щоби відобрати касу або бодай знов збори ударемнити. Однак штука кацапам не вдалась, вони не застали нас неприготованих як минулого року, кола чуйність нашу присипали, що хотять згоди ітд. щоби в сей спосіб лекше було касу забрати.

Щоби запобігчи подібним ексцесам, як минулого року, виключила Рада надз. 16 найгірших крикунів з членів, за то що сьвідомо дїлали на шкоду товариства, щоби бодай в сей спосіб в части зберечи спокійний хід зборів. Всї з напруженєм в повітї очікували дня 18. мая загальних зборів. Кацапи всї сили свої стягнули, фірами звозили своїх до читальнї, де знов о. Ютьо піддавав заохоти і відваги та укладав плян кампанії; але бачите, перечислились в своїх рахубах, не уважаючи на господарів каси. Они думали, що так як минулого року знов впадуть всї члени і нечлени на салю, загорнуть управу в свої руки, або нї, то збори знов ударемнять. В той день зїхались сьвященики наші всї — інтелїґенциї і міщани та селяни члени заняли салю — порядок взірцевий всюда, при дверех стояла сторожа безпечности, бо заряд научений досьвідом з попередного року знав, що нечлени „істинно-русскіє“ силою старатись будуть ввійти на збори; і дїйсно були такі заміри, але тут стрінула їх відправа, а деяких нечленів, що силою старались таки війти, винесено за двері. З лютостию і криком окружали нечлени „істинно русскії“ дім Товариства та ревіли дикими голосами. Бачити можна було в тім чеснім товаристві оо. Ютя Сух. і Власенка, ріжних Ничаїв, Черняків, Поліщуків, Кушнетів ітп. істинно-русских. Присутних всїх на зборах членів було 247, з тих бідних збаламучених кацапских селян 84 та чотирох інтелїґентів, які впрочім поводились (може во виду подавляючої українськоі більшости) цїлком прилично; авантуру лиш хотїв викликати о. Власенко, що хотяй нечлен, війшов на салю завдяки тому, що як сьвященика сторожа впустила в сїй гадцї, що се член Товариства, та трох селян з Поникви; що з початку зборів почали троха кричати, але утихомирились зараз, коли присутний комісар (бо і того задля безпечности житя і здоровя своїх членів заряд запросив на збори) завізвав до спокою. Збори перейшли відтак дуже спокійно і однодушно висказали повне довірє і признанє цїлій управі товариства а окремо о. крилош. Долиньскому за безкорисну, видатну працю коло розвою товариства.

До Ради вибрані: о. Монцїбович, о. Демчиньский, проф. Санат, проф. Мелянко і Л. Пилипишин; до Дирекциї: о. Долиньский, о. Глїбовицкий і Сев. Левицкий.

Відспіванєм народних гимнів покінчено збори. Серед нас великий підєм духа і сукцес, є певна надія, що вже в недалекім часї і наш судовий бродский повіт відзисканий буде для рідного народа. Знаменним фактом є се, що нїкого з членів Тов-а твердих з Заболотець і Чех не було на зборах. Чижби о. Ютьо С. і ріжні Ничаї вже почали тратити в тих кацапских твердинях довірє? га! хто там знає?

У. Т. С.

Полїтичний огляд.

Австро-Угорщина.

Третий видїл промислової ради відбув передвчера засїданє в присутности представників мінїстра скарбу. Обговорювано справу підвисшеня податку від пива в звязи з предложеним правительственним фінансовим пляном. Нарад над фінансовим пляном не покінчено; промислова рада застерігла собі занятє становища в пізнїйшім часї, за те ухвалено дві резолюциї в справі оподаткованя пива і горівки.

В справі податку від пива ухвалено на внесенє референта Гавка таку резолюцию:

Промислова рада добачує в величезнім підвисшеню податку під пива рівночасно велике обтяженє і так підупадаючого броварняного промислу та обтяженє цїлого населеня як консумента. В нїм добачує она також удар спрямований проти шинкарів, котрі й так ледви борють ся о єствованє, а дальше добачує в тім підвисшеню кривду цїлої робітничої верстви; особливож є она нещастєм для країв, котрі консумують пиво. Промислова рада заявляє ся отже проти задуманого підвисшеня податку від пива.

В справі горівчаного податку принято резолюцию пос. Ґлязера з таким змістом: Промислова рада добачує в новім зменшеню 5000 гектолїтрів промислового континґенту спіритусу тим більшу несправедливість, що при рівнім мотивованю рільничим горальням доставу навіть підвисшено. Промислова рада сподїває ся, що дальше зменшенє вже не наступить, а відобранє 40.000 гект. промислового континґенту, буде нагороджене після компромісу в минувшім роцї заключеного в мінїстерстві скарбу бодай на 1 гект., як се дїє ся на Угорщинї. З огляду на сильну конкуренцию, з якою мусить бороти ся наш вивіз спіритусу за границю та з огляду на значну опіку, якою окружують тамошний вивіз спіритусу на прим. в Нїмеччинї, являє ся річию необхідною установленє експортової премії в висотї 10 с за 1 лїтру алькоголю.

З Праги звіщають телеґрами, що 16. с. м. відбули ся на Виноградах в ческім народнім домі збори, на яких промовляли ческі радикальні посли Сляма і Фресль. Осуджували фінансові предлоги мінїстра скарбу задля двох причин, по перше з автономічного становища, а по друге з ческого становища, яко некорисні для Чех. На случай, коли би сї фінансові предлоги мали прийти до палати в другім читаню, заповіли, що Чехи урядять против сих предлог обструкцию.

Заграниця.

Портуґалїя находить ся в передодни революциї. Здавало ся зразу, що революцийний рух, який покінчив ся убийством короля Карльоса і єго старшого сина, був звернений лише против сего загально зненавидженого короля. Між тим показує ся, що сей рух не устав і що в найблизшім часї належить сподївати ся нового вибуху. Зловіщим знаком є се, що правительство офіцияльним розпорядком зборонило всїм часописям подавати вісти про революцийний рух в краю. Всюди стоїть військове поготівлє, але правительство не знає зовсїм, яке число з посеред війска є ще вірне династиї. Особливо в Лїсбонї кипить, а після консулярних депеш заведенє виїмкового стану стало неминучим. Королївска родина є вельми непопулярною, а то з огляду на провини попередного короля і бабки теперішного короля.

Край зовсїм зубожів і під зглядом економічним находить ся в станї цїлковитого упадку. Від останнього брутального релїґійного переслї-

дуваня, яке відбуло ся з помочию королївскої родини, розклад держави поступає неповздержно, а населенє стратило всякі релїґійні основи. В Портуґалії нема нї одної партиї, яка булаб в станї позискати населенє наново для монархічної системи. Всї більші партиї є лїберальні, масоньскі, або взагалї ворожі церкві. В останних часах повстала вправдї католицка партия, але она є ще так дрібна і позбавлена всяких грошевих средств, що супроти инших партий не має она нїякого значіня.

В Буенос Айрес, столицї Арґентини, почав ся 15. с. м. конґрес. Президент річи посполїтої відчитав привіт, в якім вказав на розвій Арґентини, що опертий на тривких основах. Заповів рівнож, що конґресови буде предложений договір, яким Арґентина одержить безплатно кабльове полученє з Европою. Відносини Арґентини до всїх держав є приязні. В найблизшім часї буде предложений проєкт договору зі Зединеними Державами в справі розємних судів. Економічне і фінансове положенє річи посполитої є вдоволяюче.

Член анґлїйскої палати громад, який недавно інтерпелював правительство в справі нїмецких маневрів при устю анґлїйскої ріки Гембр, заявив, що розпічне в сїй справі дальшу парляментарну акцию, а то тому, бо має докази, що єго інтерпеляция оперта буде не лише на зовсїм автентичних фактах, але що в дїйсности Нїмцї вже від року відбувають вправи в околицях ріки Гембр, які мають на цїли цїлковите випробованє можности висадженя нїмецкого війска на берегах Анґлії.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Перенес. мощ. св. Николая; римо-кат.: Юлії діви. — В недїлю: руско-кат.: Стефана; римо-кат.: Дезидерия.

— **Радник Ол. Барвіньский** виїхав до Станиславова на іспит зрілости в учит. семінариї.

— **В справі збудованя памятника Тарасови Шевченкови.** В Київі дня 17. с. м. в помешканю міскої управи відбуло ся перше засїданє зединеного комітету в справі будови памятника Шевченкови. На засїданє прибули представники полтавского ґубернского земства дд. Лизогуб, Дараган, Масленніков і ґр. Капнїст. Із Киян брали участь в засїданю дд. Страдомский, Щітковский, Кобець і Науменко. Проводив нарадам міский голова І. Дяков. На засїданю вибрано на підставі інструкциї комітету, затвердженої київскою думою і полтавским ґубернским земским зібранєм бюро, що має подбати про орґанїзацию збираня жертв на памятник, давати звіти і т. ин. Бюро складає ся з таких осіб: дд. Дяков (голова), Щітковский (товариш голови), Науменко (непремінний член) і Кобець (скарбник). — Розглядано на засїданю також справу і про місце для памятника. Комітет зупинив ся на сих трох місцях: садочок біля реальної школи, біля міского музея і в кінцї Бібіковского бульвара біля Бесарабки. На проєкт памятника незабаром мають оголосити конкурс; сума премії за ухвалені проєкти призначена до 1000 карб. (500, 250, 150 і 100 карб. в залежности від того, скільки прислано буде проєктів). Речинець для присиланя проєктів визначено 6 місяців, рахуючи з того дня, коли умови конкурса будуть оголошені. Памятник буде коштувати що найменше 80.000 карб. Закладку памятника є думка зробити року 1911 в 50. роковини дня смерти поета.

— **25 лїтний ювілей „Зорі“.** Львівске тов-о ремісників „Зоря“ сьвяткувало вчерашного дня 25-лїтний ювілей свого єствованя. Сьвято розпочало ся богослуженєм в Преображеньскій церкві за упокій душ померших членів „Зорі“. По богослуженю члени „Зорі“, гостї і відпоручники іжних тов-ств в числї около 250 осіб ударись походом до великої салї »Народного Дому« на сьвяточні збори. Збори відкрив промовою дир. Василь Нагірний, голова „Зорі“, зазначуючи між иншим, що небагато маємо товариств, які сьвяткували чвертьвікові роковини свого єствованя. Потім вибрано предсїдником пос. Романчука, містопредсїдником п. Вас. Ґресяка, а секретарював п. Сидорак. Наступили привіти. Проф. Кукуруда промовляв від »Нар. Торговлї«, др. Охримович від „Днїстра“, проф. Білецкий від „Просьвіти“, п. Ів. Ігнат від »Сокола«, о. радник Ґузар зложив привіт від Ексц. Митрополита ґр. Шептицкого, дальше промовляв делеґат з Жовкви від тамошної „Зорі“, радник Тит Ревакович від. Тов-а св. Рафаїла і львівскої філії »Просьвіта«, п. Андрій Кос від „Сили“. Письменні привіти наспіли: від першого касиєра проф. Петра Огоновского з датком 10 К на дім „Зорі“ — від „Днїстра“ з датком 200 К і проф. Левиньского з датком 100 К. По привітах члени »Зорі« пп. Козюк і Стефанівский по відповідній промові вручили від »Зорі« дир. Нагірному гарний срібний вінець, яко довголїтному і заслуженому голові Товариства. Проф. Шухевич в довшій промові підніс заслуги дир. Нагірного і пожелав всего добра. Сим скінчили ся збори. Потім всїх учасників сьвята відфотоґрафовано. Ювілейне сьвято скінчило ся комерсом в »Нар. Гостинницї« при участи 80 осіб. Сим ювілеєм розпочинає ся нова доба в житю львівскої „Зорі“. Вже доси се Товариство положило великі заслуги для свого народа, зорґанїзувавши наших ремісників, а небавком забере ся до будови власного дому. Щасть Боже „Зорі“ в дальшій працї на народній ниві, щоби при найблизшім ювілею у власній хатї могла виказати ся тисячами членів.

— **Заг. збори львівского „Сокола“** відбували ся в середу від $6^1/_2$ год. вечером до 2. год. в ночи і ще не покінчили ся. Весь той час забрала дискусия над звітом з дїяльности старшини. О 2. год. ухвалено старшинї абсолюторию а дальші точки дневного порядку відложено на тиждень. На зборах було около 80 членів. Всїх членів має львівский „Сокіл“ 5 основателїв, 410 дїйсних а 8 спомагаючих.

— **Загальні збори »Народної Гостинницї« у Львові** відбули ся дня 22. цьвітня с. р. при участи 51 членів. Голова стоваришеня п. Ярослав Ільницкий сконстатувавши належите оповіщенє зборів, відкрив наради, покликавши на секретаря о. радника Т. Бобикевича. По відчитаню протоколу з попередних зборів, дирекция здала звіт за останний рік адмінїстрацийний, котре збори на внесенє контрольної комісиї одобрили. Зі звіту вийшло, що по покритю коштів адмінїстрацийних, процентів від довгів гіпотечних, від вкладок щадничих і фонду резервового, полишив ся чистий зиск в квотї 1450 К, що дає можність уплати 7% дивіденди від повно вплачених удїлів і 10% до фонду резервового. Додати належить, що в тім адмінїстрацийнім роцї обнижено вартість меблїв о квоту 5.723 К 52 с. Дирекция відбула в тім роцї 77 засїдань а Рада Надзираюча 7. Членів прибуло 53 з 152 декларованими а 121 вплаченими удїлами, отже число членів виносить з кінцем 1908. року 523, а стан вплачених удїлів 20.410 К 54; фонд резервовий зріс о квоту 683 К 30 с, і виносить 3.017·04 К. Щадничі вкладки зросли протягом 1908 року о квоту 25.936·54 К ульокованих на 5%. Протягом 1908. року заїхало до готелю „Народної Гостинницї“ 4.793 гостий. Реставрацию і каварню винаймлено за річним чиншом в квотї 16.000 К. Кромі того зобовязав ся властитель каварнї і реставрациї удержувати у себе на свій кошт чотирох хлопців, но на жаль поки що є лише двох учеників, мимо того, що в майже жаднім промислї не дає ся ученикам таких полекшей в відбутю науки, бо хлопець має від початку своєї науки харч і заробляє на салї.

— **Віче у Львові.** Вчера в салї »Яд Харузім« відбуло ся віче скликане »Львівскою орґанїзациєю Русинів“. Віче отворив др. Евг. Озаркевич, потім вибрано предсїдником п. Івана Кивелюка, члена кр. видїлу, містопредсїдниками д-ра Вол. Бачиньского і п. Вас. Ґресяка, а секретарювали пп. Ґіжовский і Пісецкий. Перший реферат на тему „пекучі питаня народно-полїтичного житя, национальні небезпеки і самооборона« виголосив пос. др. Колесса і предложив отсї резолюциї: Змагаємо до перебудови Австриї, а в подрібности Галичини на основі народно-областної автономії з забезпеченєм народних прав меншостям та протестуємо проти всякого дальшого розширеня краєвої автономії. Жадаємо нових язикових законів для цїлої Австриї, а передовсїм для Галичини. Жадаємо рішучо подїлу кр. ради шкільної на секциї польску і руску. Жадаємо усуненя безправно виконуваного закона краєвого з 22. червця 1867, яким закладанє руских ґімназий зроблено зависимим від ухвали галицкого сойму, а приміненя до нашого шкільництва правосильного закона основаного в 21. грудня 1867 Жадаємо безпроволочного заложеня руских ґімназий в Бережанах, Рогатинї, Стрию, Яворові, Городку, Чорткові, Раві, Бродах і ин. та руских семінарий учительских, а протестуємо проти закладаня утраквістичних шкіл. Жадаємо безпроволочно заснованя руского унїверситету у Львові. Висловлюємо пересьвідченє, що укр.-рускі клюби в парляментї і соймі, не вдоволяючи ся нїякими дрібними уступками і обітницями, будуть стояти твердо на підставі названих основних постулятів і будуть поборювати правительство безглядною опозициєю так довго, поки оно не заспокоїть найпильнїйших з наведених жадань. Взиваємо цїлий наш край до зединеної працї орґанїзацийної і то не лише на полї просьвітно-орґанїзацийнім, але і полїтичнім. Взиваємо наш нарід до анальоґічного руху вічевого в догідній порі в цїлім краю. Жадаємо безпроволочного предложеня до цїсарскої санкциї сойм.ового закона ловецкого і будівельного. Жадаємо прискореня социяльного обезпеченя з узглядненєм інтересів хлїборобского населеня. Жадаємо безпроволочної виборчої ординациї соймової на основі чотироприкметникого права голосованя, яка запевнила би рускому народови соймову репрезентацию, що відповідала би єго численій силї. Сї резолюциї віче ухвалило оплесками.

Потім виступив о. Ол. Стефанович з рефератом про жаданя Русинів на поли народного шкільництва у Львові і поставив резолюциї в справі заложеня кількох руских народ. шкіл у Львові та заведеня обовязкової науки рускої мови у всїх народних школах у Львові. Резолюциї принято одноголосно. При дискусиї промовляв ще п. Равлюк і п. Ігнат взиваючи всїх вписувати ся в члени Руского Тов-а педаґ. та поставив резолюцию, щоби міска рада Львова причинила ся запомогою до піддержаня цїлий сего Тов-а. По вічу відспівано народні гимни а потім часть вічевиків співаючи пішла походом аж під дім „Просьвіти“, звідки спокійно розійшла ся.

— **Розпука на селї.** З Красова, львівского повіта, пишуть нам дня 19. с. м.: Вчера навістила наше село буря з градом. Град величини лїскового оріха падав з пів години. Витовк всї жита, що сипались в колосє так, що десь не десь стебельце остало. Град падав з такою силою, що зсїкав стебла немов косою і розмітував їх навіть на сусїдні межі. Пшениця озима майже вся вимерзла, паші нема, худоба жиє тілько сїчкою, але і сїчки нема з чого різати. Люди обдирають стріхи і поденє в стодолї і ріжуть худобі на сїчку, бо худоба гине з голоду. Пасовиско голе, трава вимерзла не росте. Сумне марево голоду лїзе в очи. Як ярина не поратує, то чекає нас загальна рільнича катастрофа! — *о. М. Я.*

— **Реформа виборча на Буковинї.** В жовтни 1908 р. розбили ся обради буковиньского сойму над проєктом основної соймової, виборчої реформи, бо Жиди і Нїмцї жадали для себе занадто багато мандатів. Щоби справи цїлком не запропащувати, поставили тодї рускі посли внесенє, щоби бодай усунено правибори т. зн. запроваджено в четвертій сельскій куриї безпосереднє і тайне голосованє і щоби установити неустаючу комісию для основної реформи виборчої. Внесенє се ухвалено і як доносить „Wiener Zeitung“ з дня 18. мая, одержало вже цїсарску санкцию. Так отже, коли сойм не спроможе ся до року на основну виборчу реформу, то слїдуючі вибори, котрі припадають на 1910 рік, будуть відбувати ся бодай безпосередно і окремо в кождім селї. Се дає Русинам вправдї лише слабу надію здобути для себе оден мандат більше (іменно черновецкий мандат, з котрого послує тепер др. Фльореа Лупу), але за те усуває обаву стратити котрий небудь з дотеперішних 6 мандатів, котрі будь що будь здобули за часів союза з румуньскими демократами, про котрий тепер трудно навіть і думати. — Не завадить тут згадати, що 29. марця 1909 р. війшов на Буковинї в житє новий устав громадский, котрий: 1) зносить обшари двірскі і прилучує їх до громад і 2) запроваджує нову систему виборчу для рад громадских. На лїсту виборчу має вписувати ся зпершу тих, що платять податок і то в порядку, після висоти оплачуваного податку, а відтак після азбуки тих, що хоч не платять жадного податку, але мешкають в даній громадї бодай два роки. В той спосіб списаних на лїстї виборців дїлить ся на три кола виборчі, з котрих кожде вибирає рівне число радних. До першого кола належить горішних $^3/_{12}$, до другого середущих $^4/_{12}$, а до третого останних $^5/_{12}$ осіб, поміщених на лїстї виборчій. Ті, що не платять жадного податку, можуть голосувати лише в третім колї; колиб їх число виносило більше як $^5/_{12}$ цїлої лїсти, то членів платячих податок розділює ся між перше а друге коло в відношеню як 3:4. Ново вибрана рада мусить уконституовати ся до трех днів, а всякі протести не мають сили стримуючої. Колиб рекурс узглядненo, то староство має зарядити розвязанє ново вибраної ради і сейчас розписати нові вибори. Члени громадскої старшини не можуть бути між собою посвоячені аж до 3. степеня. — Маленьке запитанє, коли діждемо ся ми подібних реформ виборчих в Галичинї?

— **Убийника Штофів спіймано.** Дня 28. листопада м. р. хтось убив сокирою Шулима Штофа і єго жінку в ночи в помешканю їх власного дому при ул. Собіского у Львові. Яко підозрілих о убийство арештовано тодї багато осіб, але головне підозрінє упало на слугу Штофів, який пропав тої ночи без вісти. Він називав себе Федораком. Мав шрам над оком і се єго врадило, бо назвиско Федорак було фалшиве. До викритя убийника причинив ся поручник жандармериї Ґорке, котрий доніс полїциї, що у него служив якийсь Федько зі шрамом на лици. Комісар полїциї Лукомский по довгих шуканях по актах дійшов до того, що викрив і назвиско того Федька — Давидяка, який був родом з Рудник коло Миколаєва. Вчера виїхав ком. Лукомский з одним аґентом до Рудник і в корчмі та в дворі дізнав ся, що Федько Давидяк прибув пізною осению до дому, перезимував в Рудниках, а тепер служить в аптицї Штернберґа в Стрию. Ком. Лукомский поїхав безпроволочно до Стрия, а по дорозї забрав до асисти жандарма в Насїчної. Давидяк мив саме тодї вікна в аптицї. Побачивши жандарма, хотів утїчи, але було за пізно. Ком. Лукомский спитав єго коротко: Ти убив

Штофів? Давидяк поблід і ледви держучись на ногах, відповів: Я нічого не знаю. Я не мордував, я у Штофів не служив. Мимо сеї заяви, Давидякови звязано руки і перешукано єго скринку. Там найдено богато річей, які були власностию Штофів. По полудни привезено убийника до Львова. По дорозї признав ся він до злочину і після єго зізнань найдено навіть в печи давного мешканя Штофів сокиру, якою убив своїх хлїбодавців. Говорив, що Штофи зле з ним поводили ся, а передовсїм Штофова, котра критичної ночи казала єму зробити послугу, яку виконував з гидотою. Се так єго озлобило, що положив трупом єї а потім єї мужа, щоби усунути сьвідка злочину. Давидяка пізнали вчера кревні Штофів яку слугу Федорака.

— **Фалшівник сьвідоцтв.** Зі Станиславова утїк недавно підфалшований авскультант суду, який називав ся Ярослав Палубіньский. Єго властиве назвиско є Партика. Сином був Мазура з зах. Галичини. Партика не скінчив навіть VI кляси ґімназийної, але хотів конечно стати судовиком. Підробивши собі сьвідоцтва і диплом доктора на назвище: др князь Полатиньский став іменований практикантом суду в Кракові. Обманьство викрито, а фалшивого князя признано умово хорим і випущено на волю. Потім Партика яко ґр. Оляф Вонсович практикував в суді в Боснї, відтак звідтам утїк і під третим назвищем д ра Палубіньского зістав іменований авскультантом суду в Станиславові. Тепер знова викрило ся обманьство, але Партика утїк до Росиї. На кожде прибране назвище підробляв Партика всї шкільні і університетскі сьвідоцтва і мав в тім дїлї незвичайно вправити ся.

— **Військові вправи народних учителїв.** Народні учителї, обовязані до військової служби, будуть покликані в сїм роцї для військового виобразованя або на військові вправи в резерві в такім часї: в X. (перемискім) корпусї лише при 10. пол. піх. почавши від 16. липня, а в XI. (львівскім) корпусї на виобразоване в часї від 19. липня до до 15. серпня, на вправи в часї від 19. до 13. липня.

Оповістки.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** (Саля лїтна в парку. Початок представлень о годинї пів до 8-ої вечер. Білети продає ся в торговли п. К. Роґозїньского).

В суботу дня 22. мая с. р. „Запорожець за Дунаєм“ народна опера в 3 дїях Артимовского. Закінчать: „Вечерницї“ музичний твір в однїй дїї Ніщиньского.

В недїлю дня 23. мая „Маруся Богуславка“ історичний образ із співами і танцями в 5 дїях Старицкого.

Ві второк дня 25. мая „Ревізор з Петербурга“ комедия в 5 дїях М. Гоголя.

В середу дня 26. мая „Галька“ опера в 4 дїях Станислава Монюшка.

В четвер дня 27. мая „Надїя“ драма в 4 дїях з житя рибаків Г. Гаєрманса.

— **Видїл Тов-а „Вакацийних Осель“ у Львові** оголошує отсим, що прийме 50 дївчат на час вакаций на оселю в Милованю. Подавати ся мають бідні а пильні учениці шкіл публичних або приватних, котрі не мають спромоги виїхати на час вакаций на село. Приняті дістануть лише 5 К на кошти подорожи. Видїл прийме також на оселю дївчата богатших родичів за оплатою 40 К або і менше за весь час. Подання потверджені Дирекциєю школи треба вносити на руки секретара С. Ґерусїньского, ул. Арсенальска ч. 6 найдальше до дня 29. мая. В поданю треба подати точно свій вік, занятє родичів, число дїтий дома і точну адресу. Зголошені мають прийти до оглядин лїкарских в недїлю дня 6. червця о год. 9. до школи ім. Шевченка ул. Сикстуска 47.

Три дуже важкі, а дуже пильні просьби до Всеческого П. Т. Духовеньства!

Дякуючи сердечно за желаня і за щирі слова заохоти до невсипучої працї в піднятім дїлї, звертаємо ся отсим до Всечесного П. Т. Духовеньства з уклінною просьбою:

1) Давайте Всч. Отцї „Власній Помочи“ гроші на ощадність, хто що має під руками. На тім нїчого не втратите (противно ще зискаєте), а десяткам зі своїх до Христї братів подасьте через то помічну руку в критичній хвилї і виратуєте від неминучої може руїни.

„Власна Поміч“ буде платити від вкладок 5% з піврічною капіталїзациєю. Вкладки обезпечені такою самою порукою, як і инших касах. Колиж довіряєте другим, то самим собі тим більше!

2) Хто з Всч. Отцїв єще не обезпечений на житє, нехай же сейчас обезпечить ся через „Власну Поміч“ у „Вікториї“, в найбільшім і найдешевшім асекурацийнім товаристві европейскім в Берлїнї. Се найлекший і найпевнїйший спосіб забезпечити свою родину, або лишити по собі тревалу памятку в видї якої гуманної фондациї, — а „Власна Поміч“ заробить при тім кількадесять корон, які оберне на церковно-народні цїли.

3) Ті Всеч. Отцї, що вже суть обезпечені в „Вікториї“, най сейчас напишуть до дирекциї в Берлїнї, щоби премійні квіти від їх полїс післала до „Власної Помочи“ і що они хочуть платити через наше товариство. З сего також прийде яка корона на наші потреби.

Ми віримо і надїємо ся, що Всч. Отцї зуміють належито оцїнити вагу піднесеної справи і солїдарним попертєм зробять з неї жерело, з якого обильно попливуть капітали на наші тисячні потреби.

Так отже, Всч. Отцї, всї дружно і кріпко — помятаючи, що се має бути **власна поміч** наша — возьмім ся до дїла во славу Всевишнього!

Управа товариства кредитового
„Власна Поміч“ *в Станиславові*
Липова ул. 16.

Телеґрами

з дня 21. мая.

Рим. Вчера в Базилїцї св. Петра відбула ся торжественна канонїзация Гофбавера і Йосифа Оріоля з Барцельони.

Царгород. На просьбу італїйскої амбасади Порта дозволила переїхати через Дарданелї двом перевозовим кораблям під условиною, що будуть розоружені.

Будапешт. Турецкі дневники доносять, що сербский король Петро підчас цїлого пересиленя на Балканї так був певний, що до війни не прийде, що все грав на біржі на звижку. Тепер зискав на тій грі кругло 17 мілїонів франків.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма

від 16. до 31. мая 1909.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї **High-Life** представленє. Білети вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзї 1250 р. Історично-критична аналїза. Львів 1901. 16° ст. 18. — Цїна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенберґах. (Причинок до історії великого австрийского безкоролївя). Львів 1903. 8° ст. 27.— Цїна 30 с.

Жиґимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руский. Історична моноґрафія. Жовква 1905. 8° ст. XIV+170. -- Цїна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8° ст. 28. — Цїна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д ра Щурата. (В інтересї історичної правди). Львів 1906. мала 8° ст. 41. — Цїна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. I. Жовква 1908. мал. 8° ст. 170. — Цїна 2 К.

Історичний розвиток імени україньско-руского народу. Львів, мал. 8° ст. 41. Цїна 40 с.

Дістати можна в книгарнї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Образи Шевченка, Хмельницкого, Котляревского, Лисенка від 6 – 200 К. Фіґурки з ґіпсу á 80 с і 1·20 К. Краватки, ґердани, сорочки, фартушки, шапки сокільскі і козацкі, альбоми, перфуми, спинки брошки і шпильки з гербом, тутки і паперці ріжного рода поручають. — *Склади „Сокільского Базару“ у Львові і Стрию.*

РУСИНИ! Жадайте у всїх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-руской фабрики Евгена Білїньского в Збаражи.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педаґоґічного, а 5% на сироти і вдови по сьвящениках.

Держім ся поклику:

Свій до свого!

Телефон 788. — Конто щадницї почтової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і знарядів господарских, від шкід огневих під корисними услівями,

числить умірковані премії за обезпеченя,

лїквідує шкоди безпроволочно по пожарі,

удїляє обезпеченим членам з річної надвижки зворoти.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Полїси „Днїстра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицка Каса Ощадности, Руска Щадниця і инші каси ощадности.

Через „Днїстер“ можна асекурувати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформациї до обезпечень удїляють аґенциї „Днїстра“.

Зголошеня письменних господарів о аґенцию приймають ся тілько з таких громад, де єще не робить инший аґент „Днїстра“.

Фонди „Днїстра“ 31/12. 1908 виносять: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540·—; инші фонди К 458.564·—; разом **К 2.324.104·—**

Канцеляриї Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	**8·55**	**1·30**	5·45	9·50
Кракова	7·25	9·50	—	**8·40**	**2·30**
Тарнова	—	—	1·10	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	**2·15**	5·40	10 30
Черновець	8·05	—	**2·05**	5·58	9·30
Черновець	—	—	—	**6·40**	**12 20**
Станиславова	5·45	—	—	—	—
Коломиї,	—	10.20	—	—	—
Стрия	7·29	11·45	4·25	—	11·00
Пустомит	7·29	11·45	4·25	10·15*	11·00
Самбора	8 00	9·57	2·00	—	9 00
Любіня	8·00	9 57	2·00	9·00	11·45*
Рави рускої	7·10	12·40	4·50	—	—
Янова	8 05	1·15	5·00	9·25	10·10†
Брухович	7·10	10·05А	1·48Б	4·50	8·20
Брухович	8·15	12·40	3·27В	5·30Г	9·25В
Зимної води	5·50	7·25	1·10	5·45	9·50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7·01	11·40	**2·00**	5·15	10·12
„ Бродів	7·01	—	**2·00**	5·15	10·12
„ Курович	—	—	11·19	—	9·39
„ Винник	8·07	—	11·19	3·23	9·39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·50	**8·25**	**2·45**	**7·00**	11.15
Кракова	—	8.40	6·12	7·35	**12·45**
Ряшева	—	—	3·30	—	—
Підволочиск	6·20	10·40	**2·16**	8·00	11 10
Черновець	6·10	9·35	—	—	10·38
Черновець	—	**9·10**	**2·23**	—	**2·50**
Станиславова	—	—	2·50	—	—
Коломиї	—	—	—	6·00	—
Стрия	7·30	—	1·45	6 55	11·25
Пустомит	7·30	10·35*	1·45	6·55	11·25
Самбора	6·00	9·05	—	3·40	10·45
Любіня	6·00	9·05	2·15*	3·40	10·45
Рави рускої	6·14	11·05	—	—	11·353
Янова	8 20	10·10	1·37†	3·40	6·30
Брухович	7.21	11·05	2·30В	5·50Г	8·34В
Брухович 6·14	9·00А	12·41Б	3·45	7·10	11·353
Зимної води	3·50	8·40	3·30	7·35	11·15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6·35	11·00	**2·31**	8·29	11·32
„ Бродів	6·35	11·00	**2·31**	8·29	—
„ Курович	—	7·13	—	2·52	—
„ Винник	5·44	7·13	1·30	2·52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в недїлї і сьвята від 16/5 до 18/9. А) Лише в недїлї і сьвята від 1/7 до 31/8. — Б) Лише в недїлї і сьвята від 1/6 до 30/9. — В) В недїлї і сьвята а від 1/6 до 30/9 щодень. — Г) Щоденно від 1/7 до 31/8. — Д) Лише в недїлї.

Видає і відповідає за редакцию **Семен Ґорук.**

З друкарнї В. А. Шийковского.